

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 lipca 2022 r.
(OR. en)

11480/22

AGRI 343
AGRIFIN 80
FIN 836
ENV 760

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	18 lipca 2022 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10997/22
Dotyczy:	Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 20/2021 pt. „Zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych w sektorze rolnictwa – zamiast promować bardziej efektywne korzystanie z wód środki w ramach WPR najprawdopodobniej doprowadzą do wzrostu zużycia” – <i>Konkluzje Rady</i>

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt.:

Sprawozdanie specjalne nr 20/2021 Trybunału Obrachunkowego pt.: „Zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych w sektorze rolnictwa – zamiast promować bardziej efektywne korzystanie z wód środki w ramach WPR najprawdopodobniej doprowadzą do wzrostu zużycia”

przyjęte na 3890. posiedzeniu Rady, które odbyło się 18 lipca 2022 r.

Konkluzje Rady

Sprawozdanie specjalne nr 20/2021 Trybunału Obrachunkowego pt.:

„Zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych w sektorze rolnictwa – zamiast promować bardziej efektywne korzystanie z wód środki w ramach WPR najprawdopodobniej doprowadzą do wzrostu zużycia”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

1. ODNOTOWUJE sprawozdanie specjalne Trybunału nr 20/2021 pt. „Zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych w sektorze rolnictwa – zamiast promować bardziej efektywne korzystanie z wód środki w ramach WPR najprawdopodobniej doprowadzą do wzrostu zużycia”, które skupia się na oddziaływaniu rolnictwa na stan ilościowy jednolitych części wód i bada, w jakim zakresie ramowa dyrektywa wodna¹ i wspólna polityka rolna (WPR) wspierają zrównoważone korzystanie z wód w rolnictwie.
2. ODNOTOWUJE zalecenia Trybunału wobec Komisji dotyczące: uzasadnień poziomów opłat za wodę i zwolnień z obowiązku uzyskania zezwoleń na pobór wody w kontekście ramowej dyrektywy wodnej; powiązań pomiędzy płatnościami w ramach WPR a normami środowiskowymi w zakresie zrównoważonego korzystania z wód; oraz projektów finansowanych ze środków unijnych w kontekście osiągnięcia celów ramowej dyrektywy wodnej;
3. PODKREŚLA, że pobór wody na potrzeby rolnictwa zmniejszył się w wyniku lepszego prawodawstwa dotyczącego planowania hydrologicznego, takiego jak ramowa dyrektywa wodna, oraz polepszenia zarządzania nawadnianiem, zgodnie z tym, co promowane jest w ramach WPR, lecz że zasoby wodne w dalszym ciągu poddawane są dużej presji na skutek wzrostu zapotrzebowania na wodę spowodowanego zmianą klimatu, przy czym rosną średnie temperatury i zwiększa się częstotliwość ekstremalnych zdarzeń pogodowych (w tym suszy);

¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1–73).

4. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ustalenia Trybunału, iż państwa członkowskie poczyniły postępy w zakresie ustanawiania systemów uprzedniego uzyskania zezwolenia na pobór wody, systemów wykrywania nielegalnego korzystania z wód i mechanizmów ustalania opłat za wodę, które mogą zapewnić zachęty na rzecz efektywnego wykorzystania zasobów wodnych, oraz ODNOTOWUJE spostrzeżenia Trybunału odnośnie do zwolnień od obowiązku uzyskania pozwolenia na pobór wody, z których mogą korzystać rolnicy, w tym w regionach, w których występuje niedobór wody, i odnośnie do stosowania zasady zwrotu kosztów za usługi wodne w rolnictwie, w których to aspektach, według Trybunału, istnieje możliwość poprawy.
5. PRZYPOMINA, że wdrożenie ramowej dyrektywy wodnej zapewniane jest przez państwa członkowskie poprzez ich prawodawstwo krajowe, w szczególności jeśli chodzi o warunki w zakresie poboru wody, przy czym odnośne płatności w ramach WPR muszą być zgodne z tym prawodawstwem, i że ekologizacja płatności bezpośrednich może wspierać praktyki, takie jak ochrona trwałych użytków zielonych i dywersyfikacja upraw, które mogą przyczynić się do zmniejszonego zużycia wody;
6. PODKREŚLA, że państwa członkowskie odczuwają w różnym stopniu niedobór wody, jak wykazano w sprawozdaniu Trybunału, i że niezbędne jest wdrożenie właściwych rozwiązań na poziomie krajowym lub regionalnym (w tym poprzez plany gospodarowania wodami w dorzeczu i wsparcie ze strony przyszłych planów strategicznych WPR) i że są one zatem w gestii państw członkowskich;
7. ZACHĘCA do oceny wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej i wymiany dobrych praktyk w celu polepszenia możliwości zastosowania i skuteczności tych rozwiązań;
8. PRZYPOMINA PONADTO, że WPR na lata 2023–2027 zwiększa spójność między WPR a ramową dyrektywą wodną; WPR wesprze wdrażanie tej dyrektywy poprzez różne instrumenty, takie jak powiązanie wszystkich odnośnych płatności w ramach WPR z przestrzeganiem przepisów krajowych wdrażających pewne wymogi ramowej dyrektywy wodnej² poprzez ściślejszą warunkowość i finansowanie inwestycji (rozwój obszarów wiejskich i inne rodzaje interwencji w sektorze owoców i warzyw), co będzie miało korzystny wpływ na zrównoważony charakter zużycia wody;

² Zob. art. 11 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2000/60/WE dotyczący poboru wody oraz art. 11 ust. 3 lit. h) tejże dyrektywy w odniesieniu do obowiązkowych wymogów dotyczących kontroli rozproszonych źródeł zanieczyszczeń fosforanami.

9. ODNOTOWUJE, że zgodnie z przepisami dotyczącymi WPR na lata 2023–2027 państwa członkowskie będą musiały uwzględnić w swoim planie strategicznym WPR prawodawstwo i dokumenty dotyczące planowania wymienione w załączniku do rozporządzenia o planach strategicznych WPR, w tym ramową dyrektywę wodną i plany gospodarowania wodami w dorzeczu, a ich plan powinien przykładowo określać, w jaki sposób inwestycje w nawadnianie są zgodne z celami ramowej dyrektywy wodnej dotyczącymi osiągnięcia dobrego stanu wody;
10. ODNOTOWUJE, że Komisja przyjęła zalecenia Trybunału odnośnie do:
- zwrócenia się o uzasadnienie odstępstw od wdrożenia przepisów ramowej dyrektywy wodnej w rolnictwie;
 - powiązania odnośnych płatności w ramach WPR ze spełnieniem norm środowiskowych, jednak bez rozszerzania warunkowości na płatności w ramach WPR, które nie są bezpośrednio przyznawane rolnikom, takie jak płatności w ramach wspólnej organizacji rynku, i bez wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń w WPR w odniesieniu do wypłaty dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, ponieważ odpowiednie wdrażanie ramowej dyrektywy wodnej już zapewnia zrównoważone korzystanie z wód na potrzeby upraw, a warunkowość ustanawia związek między płatnościami w ramach WPR a odnośnymi przepisami ramowej dyrektywy wodnej³;
 - wykorzystania środków UE do poprawy stanu ilościowego jednolitych części wód.

³ Zob. przypis 2.